

gælder nu, at Fuldbyrderen har at følge de almindelige Regler i Skifteloven om offentlig Dødsbofsliste. Men foruden den Undtagelse, som allerede nu ligger i Loven af 26de Maj 1868 § 11, har man til Betryggelse for de stemmeberettigede i Boet givet dem en Ret til at forlange Skiftesamlinger indfaldte, som de ikke have, hvor Skifteretten behandler Boet. Med Hensyn til hvor mange af de stemmeberettigede der skal til for at stille et saadant Forlangende, har man holdt sig til Regeringsforslagets § 3. — Endvidere er der i 3dje Stykke givet en almindelig Regel om, at alle Tvistigheder kunne henstyes til Afgørelse ved Skifteretten eller de almindelige Domstole. Heri ligger den stærkeste Borgens mod vilkaarlig eller ulovlig Optræden fra Fuldbyrderens Side. — I § 3 har man søgt at give en Erstatning for Regeringsforslagets Regler om Sikkerhedsstillelse. Disse har man nemlig frygtet for vilde kunne falde for besværlige for mangen uformuende Testamentsfuldbyrder, og dog vilde de jo kun indeholde en temmelig indbildt Borgen. Ved derimod at anordne Indlevering af Boets Værdipapirer og Indsættelse af dets kontante Beholdning (udover en mindre Sum til løbende Udgifter) i en af de stemmeberettigede eller Skifteretten godkendt Bank eller Sparekasse, hvorfra de kun kunne kræves tilbage med Samtykke af en af de stemmeberettigede i Boet valgt Tillidsmand eller af Skifteretten, har man formentlig givet en langt bedre Sikkerhed, som dog ikke vil volde for stor Vanskelighed eller Besvær for Fuldbyrderen.

§ 4 svarer til Regeringsforslagets § 5, 1ste Punktum, og gaar i det væsentlige kun ud paa at overføre paa disse Boer en lignende Regel om Kassebogens Efterhyn, som allerede nu gælder i Konkursboer. — De Tvangsbestemmelser, der findes i Slutningen af Regeringens § 5, falde ind under vort Forslags § 9.

Vor § 5 slutter sig til Regeringsforslagets § 1, dog med følgende Forandringer:

Vi finde det ikke rigtigt at fastslaa, at

Boets Behandling i de i § 1 Nr. 1 og 2 nævnte Tilfælde ubetinget skal fratages Fuldbyrderen. Vi se ingen Fare ved at lade det komme an paa Skifterettens Skøn, ligesom i Nr. 3 paa Justitsministerens. — Vi finde det ganske urigtigt at tillægge Forandringshaverne den i § 1 Nr. 1 omhandlede Stemmeret i Boets Anliggender, blot fordi Arv og Gæld ikke vedgaas, eftersom det er givet, at dette intet som helst Bevis indeholder for, at Boet er insolvent. Særdeles ofte skyldes det alene den mere eller mindre tilfældige Omstændighed, at alle Arvingers Erklæring om at ville vedgaa Gælden ikke har kunnet staves til Stede paa Grund af en eller flere Arvingers Traværelse. Hvad det med Hensyn til Forandringshaverne bør komme an paa, er ikke det rent formelle Moment: Arvs- og Gældsvedgaaelsen, men det reelle: om Boet er insolvent eller ikke, og naar man lægger Skønnet derover i Skifterettens Haand, har man utvivlsomt givet dem al mulig Betryggelse. Bestemmelsen om, at de Forandringshavere, hvis Fordringer ere sikrede ved Pant, Borgen eller paa anden Maade ere udelukkede fra at deltage i denne Afstemning, har sit Forbillede i Konkurslovens § 63. — I Regeringsforslagets Nr. 3 har man indstuet en Bestemmelse om, at Fuldbyrderen skal meddele de i Boet interesserede alle de Oplysninger om Boets Forhold, som han er i Besiddelse af. Derimod have vi erstattet Bestemmelsen om, hvad der skal ske, naar en af Fuldbyrderne mister de foreskrevne Egenstaber, med den formentlig mere retfærdige Regel i Paragraffens sidste Stykke. Sidste Punktum i Regeringsforslagets Nr. 3 erstattes ved vor § 8, det følgende Stykke ved vor § 9. Ved i Forslagets sidste Stykke (vort næstsidste) at indstyre Ordene: „i 1 b eller 2“ tilsigtes at indstrænke denne Bestemmelse til saadanne Tilfælde, hvor Fuldbyrderens Forhold giver Anledning til, at Boet fratages ham.

§ 6 indeholder intet nyt. — § 7 tilfigter at løse den Tvivl, som hidtil har været til Stede angaaende Fuldbyrderens An-